

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 5. & 6. lib. Levit. in quibus describitur Lex de immundo ex contactu. Lex de prævaricante, & sacra non debite tractante. Lex de igne perpetuo & variis oblationibus &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

cis Deum è Cælo trahens verbis, divinam omnipotentiam æmularur. Non erit homo, quia per sacramentalem absolutionem peccata remittens, Deus vocabitur. Quantam ergo exigit à te Christiane hæc Dignitas Reverentiam & amorem? Ferdinandus II. Rex teste Lomarico vitæ ejus c. 9. auditus est dicere; occurrentibus sibi eodem in loco Angelò & sacerdote, se primum locum sacerdoti, secundum Angelo honoris officium persolaturum. Si Ægyptus olim Josepho tantum detulit honorem, ut eum terræ Salvatorem proclamaret: cum tamen ei de panibus tantum prospexerit; quid honoris impendendum illis, qui Deum ipsum tibi offerunt instar panis, æternam tibi vitam largientis, sumendum? si locos aut Reliquias ab incarnati verbi contactu olim consecratos summâ colimus reverentiâ: quanta debebitur reverentia manibus illis, in quibus velut in triumphali curru quotidie cernitur residere Christus? cur ergo audes Christiane sacerdotes frequenter præire, eos ridere, eorum mores discutere, famam attrectare: cum tamen ipse Deus, ut sacerdotum etiam veteris Testamenti famæ honorique consuleret versu 11. cit. cap. præceperit: pelles victimæ oblatæ pro peccato sacerdotis & omnem carmen cum pedibus & capite &c. extra castra deferri, & comburi: ne vestigium remaneat ullum ex peccato Sacerdotis, quod ejus famæ & honori officere possit. Quare etiam Christus, quoties arguit Synagogam, nunquam auditus est nominare sacerdotes, Matthæi 23. dicens; *Super cathedrum Moysis sederunt scribæ.* Angelos non minùs summam reverentiam sacerdotibus detulisse incomperito est: nam Lucæ 1. legitur: Angelum stetit à dextris Altaris Incensi; cum tamen in ipso Christo Monumento dicatur sedisse. Nec mirum: ibi enim habuit socium sacerdotem, hic verò mulieres, etsi sanctissimas & omni veneratione dignas.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 5. & 6. lib. Levit. in quibus describitur Lex de immundo ex contactu. Lex de prævaricante, & sacra non debite tractante. Lex de igne perpetuo & variis oblationibus &c.

N. 126. Considera 1. **H**ominem, qui etsi non peccasset per malitiam tangendû aliquid immundum, sive quod occisum à bestia, aut per se mortuum &c. nihilominus reum delicti factum; & hinc mundandum sacri-

sacrificiò, figuram esse illorum, qui perversis se Sociis jungunt. Et si enim id non malâ intentione contingat; attamen malus plerumque effectus consortium hoc consequi solet, dum sensim inficiuntur paribus peccatorum maculis; nam & hi, qui pestem contrahunt, non eâ inquinantur voluntariè, sed ex commercio & praxi cum infectis. Optimè ad propositum nostrum ait S. Chrysostr. in Psal. 4. scribens: *Quemadmodum corpora à corrupti aëris lue infecta pereunt, & quemadmodum sanus oculus, quando laborantem aspexerit, afficitur, & qui est scabie refertus, iis etiam, qui sani sunt, eam impertit: ita sæpè etiam contingit in consuetudine improborum hominum. Et ideo suâsit Christus non solum eos, qui sunt tales, fugere, sed etiam excindere, sic dicens: si oculus tuus dexter scandalizaverit te, erue eum.* Attende ergo Christiane Lector, quibus te sociis credas? oportet utique cautissimum te esse illis in rebus, quæ etiam invitum quandoque in culpam & pœnam trahere solent: sic Alipius Romæ ab amicis ad Amphitheatrum renitente animò perductus, repente insanò ludorum gladiatorumque amore correptus, spectavit, clamavit, exarsit. S. August. lib. 6. Confess. erat Josaphat Rex Judæ vir laudatæ pietatis; & hinc à Deo protectus non habebat, quod timeret à Syris: Verum ut persuasus ab impio Achab, cum illo ad bellum processit, illico ab hostilibus turmis cinctus, in summam vitæ discrimen pervenit 3. Reg. ult. ô quot reperire est adolescentes innocentis vitæ, qui quidem frequentî Angeli custodis monitu audiunt illa Christi verba: *Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Matth. 7. Verum dum satis cavere negligunt, in extremum animæ perdendæ periculum incidunt. Memorat Neander: sturnum cicurem hæc verba ab Hero suo edoctum esse: *Cave à malo consortio, quæ identidem repetierat.* Accidit autem, apertâ fortè caveâ sturnum avolare, & sibi similibus conjunctum in substrata aucupis area capi, captumque ad necem ab aucupe, qui cætos jam necaverat, quæri. Hoc in discrimine constitutus sturnus occinit: *Cave à malo consortio.* Quæ verba audiens aucups ei vitam donavit, salutarî documentò hominibus, præsertim juvenibus relicto, summis exponi periculis illos, qui sociis quibuscunque obviis sese exponunt, non satis cognitâ eorundem probitate. Quare elephantem imiteris Christiane, qui caprò etiam à longè conspecto fugit Pieriò teste, quia ejus foetorem nuspiam pati potest.

N.127. *Confidera* 2. Per ignem, quem Deus voluit semper ardere in Altari v. 12. cap. 6. nutriendum à sacerdote, subiciente ligna per singulos dies, denotari charitatem Dei: hæc ut nunquam in Altari peccatoris Christiani extinguatut, lignò Crucis & passionis Dominicæ per fervidas Meditationes nutrienda est. *Tanta vis est Crucis Christi, asserit Orig. l. 6. in Epist. ad Rom. ut si ante oculos ponatur, & in mente fideliter retineatur, --- nulla concupiscentia, nulla libido, nulla possit superare invidia: sed continuo ad ejus presentiam totius ille peccati & carnis fugatur exercitus; per consequens amor divinus in cordis Ara conservetur illæsus.* Deipara Virgo hunc ignem, ut continuo foveret, testatur apud S. Brigittam lib. 2. c. 12. se cogitationibus semper versatam esse in sepulchro Filii sui. Sanctus Paulus pari ex causa adeò in meditando passione Dominica erat assiduus, ut nil aliud, quàm hanc ipsam se scire jactitaret 1. Corinth. 2. Postquam pœnitens, & Christi amore flagrans Magdalena in eremum se contulit, & supplex à Deo petit: quò negotiò se imposterum occuparet? ab Archangelo Michaële Crucem accepit, in aditu speluncæ positam, cujus aspectu & meditatione conceptos divini amoris ignes semper nutriet. Piissima mater nostra Sancta Ecclesia, ut filios ad divinum accendat amorem, quid aliud facit sacro Passionis tempore, quam quod gloriosissimæ Crucis Trophæum in sublime attollat, & miris deprædicet laudibus, totò illò quatuordecim dierum tempore imperans decantari Hymnum? *Vexilla Regis prodeunt, fulget Crucis Mysterium, quo carne carnis Conditor suspensus est Patibulo &c.* Simul verò (quod planè videtur admiratione dignum) crucifixum ipsum nostris abripit oculis, dum violaceis illum velis obducit, prætenisque velut sipariis occultat. Sunt variæ variorum Interpretum opiniones: quid isthæc portentet occultatio? Seligam ego ex omnibus illam, quæ asserit: Ideò Crucifixi effigiem Passionis dominicæ tempore oculis corporeis quodammodò subduci, ut ipsa oculis mentis nostræ magis per fervidas meditationes illucescat: hunc enim fermè esse hominum genium, ut quod patulum sit, & in apertum prorumpat, veluti neglectum habeatur: id verò quod abditum lateat, magna quærat aviditate. Non tantò studiò quærentur metalla, nisi terra suis ea visceribus abscondisset, densisque latebris humanam irritasset cupiditatem. Non aliâ arte Apelles inspiciendæ suæ picturæ hominum orexim magis excitavit, quàm cum depictò illam velò fingeret occultari. Non dispari igitur modo

dò se gerit Mater Ecclesia : ut per frequentes Dominicæ Passionis Meditationes ignis amoris divini accenderetur vehementius, accensusque duraret diutius : hinc ipsam patientis imaginem corporeis subducit oculis. S. Petrus Dam. lib. 3. Epist. 18. refert in India reperiri admirandæ virtutis arborem, *Peridivion* illam vocant Incolæ, quæ præter fructum, quem gignit saluberrimam umbram projicit, quò noxii serpentes abiguntur. Arborem hanc quis non dixerit sanctissimam Crucem in corde Christiani hominis per frequentem meditationem passionis Dominicæ radicatam? de hac verificatur illud Cant. 2. v. 3. *Sub umbra illius, quem desideraveram sedi, & fructus ejus dulcis gutturi meo.* ô benedictum lignum, quod dum vitæ es principium, es quoque firma radix amoris divini! ô saluberrima arbor! dum à pectore fidelium abigis serpentem tartareum, exaltas in eo Christum. Paulò antequam Salvator adoriretur Passionem suam, in hæc erupit verba Matth. 20. *Ecce! ascendimus Jerosolyman, & filius hominis tradetur ad crucifigendum.* Et mox subjungitur: accessisse matrem filiorum Zebedæi, & sollicitam de illorum promotione primas petiisse sedes. Scio; non paucos SS. Patrum inveniri, qui hanc mulierem vel imprudentiæ vel impudentiæ arguant, attamen persuasus sum, illam hòc factò maximum prudentiæ suæ specimen dedisse; eò quòd gloriam illò prorsus tempore petierit, quò Christus ad summam sui confusionem & mortem ipsam properabat; videtur sententiam confirmare meam S. August. in Psal. 95. hæc scribens: *Filius Dei pro nobis mortuus est: securus esto accepturum vitam ipsius, qui pignus habes mortem ipsius.* Liceat nunc Christiane Lector ex hac doctrina Augustini sequelam, nostro proposito accommodam formare: nempe certius non dari signum amoris divini in corde Christiani latentis, quàm frequentem Dominicæ Passionis memoriam: si enim hæc Passio Augustinò teste *pignus est æterna vitæ*, olim in cælo obtinendæ, erit hèrele etiam certissimum pignus amoris divini (qui est præ gustus vitæ æternæ) in corde Christiani latentis.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 7. & 8. lib. Levit. in quibus describitur lex Hostie pro delicto, pæna comedentis ore pollutò de Hostiis Pacificorum, lex de Adipe & sanguine. Aaronis solemnis consecratio & filiorum ejus.

Considera 1. **S**I Deus cum tanta munditiæ Altari ministrari voluerit, N. 128.
in quo sola offerebantur *animalia, farina, incensum &c.*
Y 3 quan-